

og det er alle dem, vi har remset op her. Nu har vi været inden for regelværket.

Det er fuldstændig rigtigt, som justitsministeren siger, at mange af de her ting, som vi foreslår, er der mulighed for i loven at give tilladelse til, men f.eks. er jeg da meget nervøs for, at man laver en bestemmelse med signal. Hvis jeg kommer kørende som cyklist og der er en grøn højrepil, så tror jeg, at der er fri bane. Derfor skal man ikke lave det ved højresvingspile. Så kan man lave det med »gælder ikke cyklister« sine steder, og den model kan bruges. Det er bare vigtigt, at man ikke giver cyklisterne indtryk af, at de ikke skal respektere vigepligten, når de kommer rundt om hjørnet, og det vi vil være sikre på at vi pålægger dem.

Så er der meget få, der har forholdt sig til spørgsmålet om den blandede trafik, fodgængere og cykler sammen. Det gælder altså meget få steder. Nu har jeg cyklet mange steder i verden også. I Japan, i Tyskland, alle mulige steder må cyklisterne cykle på fortovet, og det giver ingen problemer. I Odense, hvor man blander dem, giver det ingen problemer. Der er jo hensynet til hinanden. Nogle steder mærker man det af, og det går fint. Hvis man tager f.eks. langs med søerne her, er det fuldstændig urimeligt, at der ikke må cykles. Der er så meget plads, og der kunne en afmærkning gøre det. Men mange steder er holdningen: Nej, vi skal ikke forkæle cyklisterne. De skal ikke have det godt. De skal helst blive hjemme, og hvis de overhovedet kommer ud at cykle, skal det i hvert fald være med så mange restriktioner som muligt, så man kan være sikker på, at det så er deres sikkerhed.

Hvis vi skal have både børn og gamle og unge lømler og fine damer og businessmen ud at cykle, skal man altså anskue dem på en anden måde, end det i hvert fald er regeringspartierne og især Dansk Folkepartis holdning, men jeg havde heller ikke regnet med, at de havde en anden holdning til cyklister.

Jeg synes, der var en lille smule opmuntring hos hr. Karsten Nonbo. Men så vil jeg lige sige med hensyn til ensretningerne, også til hr. Karsten Nonbo: Vi gør det jo masser af steder. Der er jo masser af steder i København, hvor det er tilladt at køre imod ensretningen, og det er ikke sådan, at vi med justitsministerens absurde udtryk »sender en hær af gamle og børn ned mod vildtkørende bilister« i ensrettede gader. Nej, man har faktisk haft en god effekt af at fylde disse gader med mere blandet trafik, fordi det simpelt hen dæmpede – det kan jeg også se på nogle

af de hørings svar, jeg har fået tilsendt – bilisternes kørsel. Så det er en rigtig iagttagelse, hvor man siger: Kan vi ikke have det som en hovedregel?

Så er der steder, hvor det ikke er klogt, og der skal det selvfølgelig være forbudt, ligesom vi altså ikke har foreslået, hvilket jeg virkelig ikke mener, at man skal lave cykelgade på Strøget. Det er der altså ikke plads til. Der har vi virkelig rigtig, rigtig, rigtig mange fodgængere, og der tror jeg ikke engang, især om natten, at det er nogen god idé.

Men på de fleste gågader rundt omkring i landet viser det sig at være en god idé for både cyklister og fodgængere, og jeg tror, at hvis man afblæser krigen mellem cyklister og fodgængere, som jeg i øvrigt ser er udråbt sådan abstrakt, og siger, at selvfølgelig kan de to grupper finde ud af at færdes sammen, hvis man giver dem ordentlige vilkår begge parter og indskærper vigepligten for cyklisterne der, hvor den kommer, så kan vi godt få det her til at fungere. Hvis man mødte dem med, at det her er noget, vi vil, så kan man godt.

Vi har set det der, hvor vi har lavet de blå felter. Det fungerer godt. Cyklisterne respekterer dem jo så at sige altid. De krydser ikke skråt over krydset osv. Hver eneste gang man har lavet noget, som har begunstiget cyklisterne, har virkningen været bedre opførsel hos cyklisterne. Jeg tror ikke, vi har et eneste eksempel på, at man har gjort noget, der gavnede cyklisterne, uden at reaktionen har været, at cyklisterne kommer til at agere som, hvad skal vi sige, respekterede medborgere i trafikken i stedet for som nogle, man til nød vil tåle.

Så er der også den der med rødt lys; den skal jeg lige have også en gang. Man siger: Rødt lys er rødt lys, og rødt lys skal altid respekteres. Der er masser af situationer, hvor rødt lys ikke gælder. Vi ved det udmærket. Hvis man holder ude i et kryds, kan det ikke nytte noget, for så skal man ud af krydset, hvis man er bilist. Hr. Karsten Nonbo ser forvirret ud. Men det kan jo ikke nytte noget, for selv om der bliver rødt for en, hvis man er kommet ud, skal man se at komme ud af det her kryds.

Vi sender i øjeblikket, som jeg nævnte før, busser ud for rødt, fordi de har forkørselstegn. Det mener jeg faktisk skaber nogle farlige situationer, for der er det sådan, at andre trafikanter kan få det indtryk, at nu må man køre, fordi busen begynder at køre over for noget, der tilsyneladende er rødt. Men jeg tror ikke, det har skabt,